

ми, пий смь си евои; освѣнъ туй като нема да остане нѣколко часа съ насъ, не искамъ да го изгуби́х нито на минута, и за туй не го оставямъ.

— Много право,» рече Аиша засмѣно; и като му разказа на късо отчаяніето на Пикильо, който бѣ налѣтъль на злополучіето да стане человекъ съ учене, тя приложи че, слѣдова и праведно е за напредъ да са гледа като такъвъзи.

— Имашъ право; какво да сторіж за него?

— Да го извадишъ отъ днешното му положеніе . . . и да го опредѣлишъ свой секретарь . . .

— Туй ли искашъ? да бжде!

— Туй е довольно за положеніето му . . . А колкото за паричнытъ му средства, желала быхъ . . . рече тя като си сниши гласа, и съ нѣколко двоумѣніе, ако одобрявате . . . безъ да го разумѣ той никогы, да спомогнъ и азъ; знаете В. Превѣсходетелство, че правіж много праздны разноскы . . . конто ми не служіжтъ на нищо . . . .

— Много добръ! много добръ! отговори д'Агвиларъ, който показа че я разумъ . . . . не щж на този часъ да та лишж отъ туй удоволствіе . . . . Видѣ щемъ поподирь какво можемъ стори за покровителствуема ты.

— Готовъ съмъ и азъ на заповѣдитъ ви, рече животно Фернандо като пристъпи; колкото пріатели ц колкото средства имамъ въ Мадритъ съ благодареніе ще гы употребіж за когото обичате, и ты уйчо, . . . и госпожице, приложи той, като погледнж на Аиша.

— Благодаріж, господине Фернанде, отговори момата радостно, вый сте достойна рожба на фамиліята си; браточедтъ на Кармана неможе да е освѣнъ добръ и великодушень като нея, и ето бѣдныитъ нашъ Пикильо придобы и силенъ покровитель. »

Между туй доде бывшийтъ слуга, когото бѣ повикалъ Намѣстникътъ, и побързахъ да му съобщіжтъ добрытъ тѣзи извѣстія.

« Ты си мой секретарь, рече му д'Агвиларъ, ше имашъ двѣстѣ дукаты годишна заплата, и освѣнъ туй еднагодишна предплата като възнагражденіе; и когато